

Тая вечерь (четвъртъкъ) се събират момитѣ и мѣлятъ бългуръ (булгуръ) за свадбата.

Въ *петъкъ* приготвятъ за свадбата и отреждатъ готвачки и гайдаджии.

Въ *сѣбота*, часътъ около 10, ще засвири гайдата, ще бричхтъ зетѣтъ, ще плетхтъ невѣстата. По това, ще се съберхтъ моми и момци и ще играхтъ хоро до срѣдъ нощъ.

Въ *недѣля* сутринята най-първо момитѣ ще направхтъ „прѣпоръ“ (прѣпорецъ) отъ момкова страна „червенъ“, а отъ момина — „бѣлъ“, по това ще се съберхтъ сватовеѣ, като донесхтъ по една крина жито на зетя, а сватитѣ — „кравай“ хлѣбъ; това се казва „приносъ.“ Зетѣтъ ще стои правъ на двора да посрѣща сватовеѣ си и да поема приноса си.

Като се съберхтъ сватовеѣ, ще засвирихтъ гайдитѣ и ще трѣгнхтъ така за да взематъ невѣстата.

Кумѣтъ ще бѣде прѣдводителъ и той ще заповѣдва за всичко: деверѣтъ носи прѣпореца по пхтя, свиренѣе, пѣяне, игране, всичко се върши по кумова заповѣдъ.

Кога наближхтъ момината кхща, ще се приготвихтъ нѣколко млади момци, които се казватъ „прѣварници“ и като цѣлуватъ ржка на кума, ще тичатъ колкото по-могхтъ до кхщата на момата да извѣстихтъ, че идхтъ сватовеѣ. Тогава моминитѣ сватове ще ги посрѣщнхтъ и приканятъ на трапеза.

А зетѣтъ, деверитѣ и зѣлвата ще идхтъ и се спрхтъ прѣдъ момината кхща и тамъ ще чакатъ два-три часа, догдѣ прѣкрихтъ невѣстата; тогава ги приканятъ, тѣ влизатъ въ кхщи и сѣдатъ на трапеза. Така, като сѣдне зетѣтъ съ дружината си, девери и зѣлви, пѣячкитѣ ще захванхтъ и ще испѣятъ първо на зетя, послѣ и на дружината му по една пѣсенъ и ще положхтъ всѣкому вѣнецъ на главата.

Послѣ ще идхтъ пѣячкитѣ при сватовеѣ и тѣмъ ще испѣятъ по една пѣсня и тѣмъ ще положхтъ по единъ вѣнецъ на главитѣ, най-първо на кума, послѣ на всички сватове.

Слѣдъ това, кумѣтъ ще извади невѣстата отъ кхщи, ще я качатъ на кола и ще идхтъ въ черква на вѣнчание. Отъ черквата ще заведхтъ младоженцитѣ у момкови. Тогава гайдаджията ще вземе една брадва и като се исправи задъ вратата вика: „Куме! какво ще подарихъ на младата си кумица!“ Кумѣтъ ще обѣщае нѣщо, като: крава, теле, овца, свиня и пр. Гайдарѣтъ казва „ако е отъ всичко сърдце, да